

- pic *m.*; || *H. nat.* le crotal; || малка —, le vipereau.
- Усорлица**, *sf.* oiseau, l'épervier *m.*
- Успене** (*Прѣсв. Богородици*, 15 авг.), *sn.* l'assumption *f.*, dormition *f.*
- Успивателъ**, *adj.* assoupissant.
- Успокоевамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer, ramener, remettre; 1. *fig.* rasseoir, dépiquer; 2. -*ca*, *vr.* se tranquilliser, se calmer, se rassurer; 3. *fig.* se rasseoir.
- Успокоеване и -коене**, *sn.* l'apaisement *m.*; || (на сѣтъ-та), l'aquit *m.*
- Успокойливъ и -коителъ**, *adj.* tranquillisant.
- Успокойнъ**, *adj.* rassis.
- Успоконителъ**, *adj.* rassurant.
- Усьрдіе** (съ все сърдце), *sn.* l'affection *f.*
- Уста**, *sf. pl.* la bouche; 1. *fig.* la langue; 2. *pop.* la gueule; 3. (на оржіе), l'embouchure *f.*; 4. едни пълни —, une gueulée; 5. развалени —, *fig.* mouvaise ou méchante langue; 6. въспалене иззятръ въ -та, *Méd.* la stomatite; 7. запушвамъ —, *va.* rabattre ou rabaisser le caquet; || *fig.* museler, rriver le clo; 8. поставямъ въ — си търбило, *va.* emboucher; 9. предната част на —, *Anat.* l'avant-bouche *f.*; 10. счупвамъ -та на съдина, *va.* égueuler; 11. широко отваряне —, le rictus; 12. туриамъ въ усть на конъ, *va.* emboucher; 13. изъ усть въ усть (по прѣдане), par ricochet.
- Устарѣлъ**, *adj.* vieux ou vieil, âge, avancé en âge, dans un âge avancé, suranné, invalide; || *fig.* fossile.
- войскарь, *sm. fam.* en soudard et -dard. — и дрѣть човѣкъ, *sm. fig.* une patraque.
- Устарявамъ**, *vn.* vieillir, déchoir; || *fig.* blanchir; || който -рыва, vieillissant, *adj.*
- Устаряване**, *sn.* le vieillissement.
- Устать**, *adj. m.* un raisonneur; 1. *fam. s.* pérorateur, paraphraseur, euse; 2. *pop.* égoueulé, ée; 3. (съмъ), *vn.* ne pas avoir la réprie; || (въ говоренето), être mal embouché. — човѣкъ, *sm.* un 'harangueur'.
- Устие**, *sn.* l'orifice *m.*, gorge, gueule *f.*; 1. (излазъ на бабекъ-тъ), *Anat.* le pylore; || което ся относя до — въ коремъ-тъ, *Anat.* pylorique, *adj.*; 2. (на рѣка), la bouche, embouchure *f.*; 3. има —, *v. imp.* il s'embouche dans.
- Устната часть** (на топъ), *sf.* la volée.
- Устни**, *adj.* Anat. buccal.
- Устно**, *adv.* de vive voix *f.*
- вдѣлнато трѣкалце, *sn.* l'embouchure *f.*
- Устояваса**, *v. imp.* il cuvet.
- Устрашавамъ**, *va.* épouvanter, effrayer, imposer, rebuter. [minatoire.]
- Устрашителъ**, *adj.* effrayant; || *Jur. com.*
- Устроене**, *sn.* la disposition; || *fig.* le tissu.
- Устройство**, *sn.* la conformation, économie *f.*; || *fig.* l'édifice *f.*
- Устрѣли**, *v. imp.* (voyez Порази).
- Устрѣлна страна**, *sf.* Mar. le lof.
- Устрѣлъ** [бывамъ на —, *vn.* être au lof.
- Устжамъ**, *va.* se laisser aller, octroyer.
- Устжика**, *sf.* la concession, octroi *m.*
- Усьвьршенствувамъ**, *va.* perfectionner; || -*ca*, *vr.* se —.
- Усьвьршенствуване**, *sn.* le perfectionnement; || способность за —, la perfectibilité; || способенъ за —, perfectible, *adj.*
- Усыновене**, *sn.* l'adoption *f.*
- Усыновенъ**, *adj.* adoptif.
- Усьчене** (край рѣчи-та), *sn.* l'apocope *f.*
- Усьченъ**, *adj.* tronqué; || Gram. apocopé.
- Утаеваса** (за течливостъ), *v. imp.* il se reposer; || оставямъ да са утае, *va.* laisser reposer.
- Утаенъ** (за вино), *adj.* reposé.
- Уталарамъ** (утюледискамъ т.), *va.* repasser; || (праны дрѣхъ), calandrer.
- Уталагане**, *sn.* le repassage.
- Уталагалка** (ютия т.), *sf.* fer à repasser.
- Уталагачка** (на прѣпирки), *sf.* une repasseuse.
- Уталагачъ**, *sm.* un calandreur.
- Уталожвамса**, *vr.* se calmer, se rassurer.
- Уталожване** [цѣрь за — болежъ, *Méd.* sédatif.
- Уталоженъ**, *adj.* reposé. [prérante.]
- Уталожителъ** прахъ, *sm.* *Méd.* la tem — цѣрь, *sm. adj. s.* calmant.
- Утвѣрдене**, *sn.* la confirmation, assertion *f.*, raffermissement *m.*, solidification *f.*; || *fig.* la consolidation; || (веркъ), Fortif. l'ouvrage *m.*
- Утвѣрдено мѣсто**, *sn.* la bicoque.
- Утвѣрденъ** (за градъ), *adj.* forte, la forteresse, fortification *f.*; || (съ доказателствомъ), raisonné.
- градъ, *sm.* place forte *f.*
- Утвѣрденыкаймета**, *sn. pl.* Com. consolidés *m.*
- Утвѣрдителъ** и Потвѣр-, *adj.* confirmatif, consolidatif, assertif.
- Утвѣрдявамъ**, *va.* fortifier, enforcer, assurer, confirmer, affermir, raffermir, consolider, garantir, fixer, établir; 1. *fig.* poser, cimenter; 2. (съ клетва), assemer; 3. -*ca*, *vr.* se fortifier, s'assumer, se raffermir, s'autoriser; 4. *fam.* s'ancrer ou s' mouiller.
- Утихене** (за обѣръ-тъ), *sn.* Mar. l'embellie *f.*
- Утихиса** (за вѣтвѣръ-тъ), *v. imp.* Mar. il calmit.
- Утишавамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, radoucir; 1. *fig.* ralentir, assoupir; 2. -*ca*, *vr.* s'apaiser, se radoucir; 3. утишиша, *v. imp.* il s'adoucit. [ment *m.*]
- Утишене**, *sn.* l'apaisement *m.*, radoucissement.
- Утлегарь**, *sm.* Mar. le bout-lof.
- Утолително срѣдство**, *sn.* le lénitif.